

Nieuwsbrief Kamp 2017 (4)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Naaldwijk, 17 augustus 2017.

Beste allemaal,

Het heeft even geduurd maar hier is de laatste nieuwsbrief van kamp 2017.

De laatste week is altijd een heel hectische week, er moet van alles gebeuren voor het afscheid van de kinderen maar daarnaast moeten ook alle spullen van ons zelf weer opgeruimd worden en het kampgebouw moet schoon.

Maar laten we beginnen met de laatste dagen van het kamp 2017. We sloten onze laatste nieuwsbrief af in de regen met de brandweer. Ondanks die regen was het toch een topdag en we hebben allemaal genoten.

Zondag zijn wij opnieuw naar de RK kerk in Ermelo geweest. Daar was een viering met teksten in het Kroatisch en Nederlands en ook veel liedjes waren voor de kinderen in het Kroatisch. Zo lief van deze mensen om hier altijd aandacht aan te schenken. Dankjewel Theo en Helene voor alles wat jullie voor ons doen. Ook kregen we dit weekend nog bezoek van vrienden uit het Westland, familie en overige belangstellenden.

Maandag De kinderen konden oefenen voor de karaoke show die 's avonds werd gegeven. Er werden veel teksten opgezocht en uitgeprint want ze wilden natuurlijk wel goed voor de dag komen.

Voordat de show begon namen we eerst afscheid van een van onze vrijwilligers Benno. Hij, Pim, Justyna, Ineke, Petra en Helene zijn trouwe vrijwilligers die gedurende het hele kamp voor ons koken, wassen, en met allerlei andere dingen mee helpen. Zonder hen zouden wij geen kamp kunnen draaien.

En toen kon de show beginnen. We hadden zeer bekende juryleden en zelfs de onzichtbare man hielp bij het jureren. Het is leuk om te zien dat iedereen weer mee deed maar ja, er waren natuurlijk ook mooie prijzen te winnen.

De winnares was een meisje dat a capella zong, en dat deed ze prachtig maar ook de overige deelnemers waren leuk om te zien en te horen.

En op de laatste foto rechts staan van links naar rechts de nummers 3, 2 en 1. Petje af!

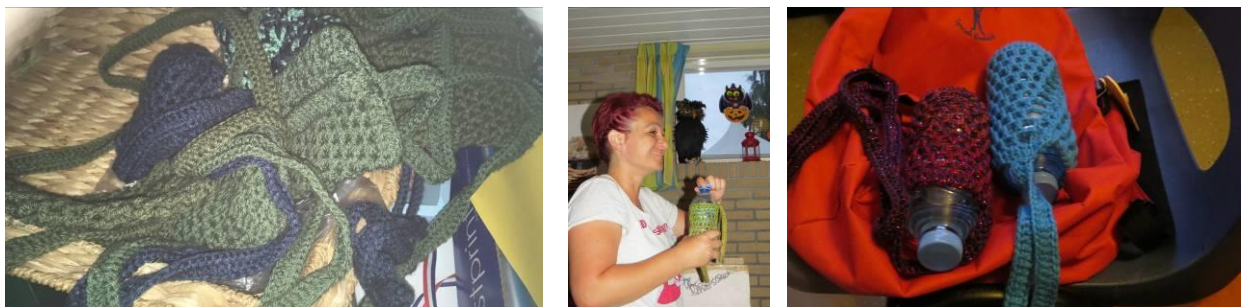
Dinsdag stond het geplande uitje naar Drievliet op het programma. Het weer was uitermate goed maar dat betekende ook dat het drukker dan gewoonlijk zou zijn – en dat was het ook – maar het maakte de kinderen niets uit hoe lang ze moesten wachten.

We hebben altijd een vaste plaats waar we verzamelen en waar ook alle rugzakken worden neergelegd, daar is altijd een aantal mensen van de leiding bij aanwezig en de overige leiding loopt door het park. De kinderen genieten maar ook de leiding en zelfs de chauffeurs hebben een gezellige dag.

Een meisje kwam na een kwartier teleurgesteld bij ons aan tafel zitten. Ze keek wel heel erg sip en toen we vroegen of ze het niet leuk vond in Drievliet zei ze aarzelend 'jawel, maar ik mag nergens in, ik ben te klein'. En ja dan ben je elf maar klein van stuk en wil je toch ook niet in de attracties voor kleine kinderen. Dus even met de leiding gepraat die wel overal in durfden en daar ging onze kleine grote meid toch in alle attracties want met een volwassene mocht het wel. En zo had iedereen toch een heerlijke dag mede dankzij Gerda en Sjef.

En dan hebben we Klaartje ook nog die voor alle kinderen een houdertje haakte voor een flesje water en natuurlijk ook het flesje water er voor sponsorde. Ze hebben dit goed gebruikt tijdens het kamp.

Na afloop hebben we de kinderen nog even het Westland laten zien en natuurlijk hoort daar ook een bezoekje aan het Hoekse strand bij. Lekker het water in, we hadden handdoeken bij ons – dank je wel Wieke – en natuurlijk ook schelpen zoeken. Er zijn er veel meegegaan naar Kroatië, inclusief strandzand.

Rond acht uur waren we weer op onze thuisbasis De Zandkamp waar weer een heerlijke maaltijd klaar stond.

Woensdag En ja, dan is de woensdag aangebroken. Op deze dag gaan we altijd shoppen met de kinderen. In zes groepen gaan ze het dorp Ermelo in en alle goedkope winkels worden aangedaan om maar zo goed mogelijk te scoren voor cadeautjes voor thuis. Een uur voordat de hele groep kinderen vertrok, ging een juffrouw met Helene en onze Rebecca naar het dorp om kleertjes te kopen voor haar en haar broertje. Ze had zo weinig bij zich en wat ze bij zich had was van zeer slechte kwaliteit en daarom hebben we besloten om haar wat mee te geven. Natuurlijk onder geheimhouding richting andere kinderen maar dat komt wel

goed. Alle kleding ging in een nieuwe tas met een labeltje met haar naam erop als laatste in de bus en een bezoekje in oktober aan deze familie is wel op zijn plaats denken wij.

Donderdag Tsja en dan komt dan die bewuste donderdag. De laatste dag van de kinderen in Nederland. In de ochtend moet er opgeruimd worden. Eerst worden alle koffers ingepakt en in de gang neergezet. Dan moeten alle lakens van de bedden in grote blauwe zakken worden gedaan en vervolgens moeten de kamers geveegd worden. De partytent was al opgeruimd. De dekens moesten nog worden geklopt. Dat gebeurde onder vakkundige leiding van Petra en daarna alles weer ingepakt in hoezen die vacuüm worden gemaakt zodat ze netjes en schoon blijven voor volgend jaar.

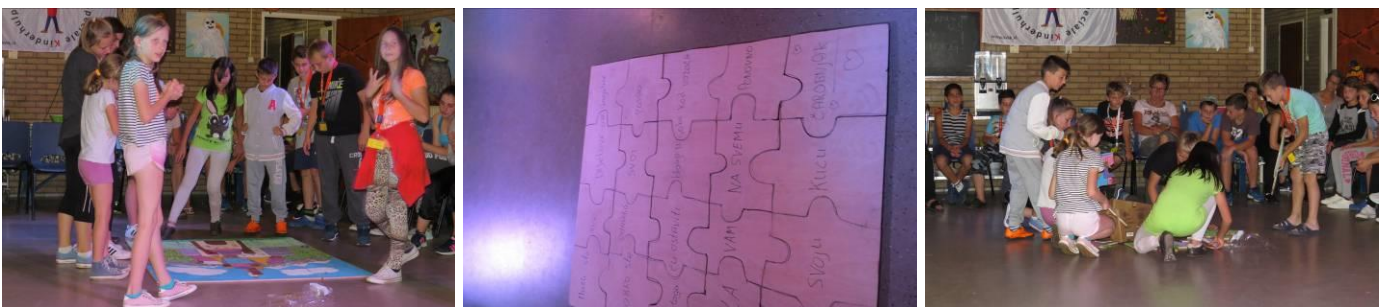
Het terrein moet helemaal nagekeken worden op speelgoed en vuil en als dat allemaal is gebeurd dan gaan we voor de laatste keer zwemmen.

Om acht uur 's avonds wordt het kamp officieel afgesloten met het neerhalen van de vlaggen. De kinderen staan buiten in een kring en samen met Ton en Pim helpen twee kinderen om de vlaggen naar beneden te halen.

Het is altijd weer een moment dat we beseffen het is nu over, de kinderen gaan weer naar huis en het gewone leven begint weer. We weten allemaal dat het goed is geweest en dat we dankbaar mogen zijn voor dit kamp maar we hebben ook allemaal een brok in onze keel.

Na dit traditionele gebruik begint de disco die tot elf uur duurt en daarna is het officiële einde. We hebben dit jaar weer onze puzzel gebruikt. Iedere dag moesten de kinderen een puzzelstuk vinden en het laatste stuk komt uiteraard op de laatste dag om 23.00 uur. Op de achterkant van de puzzel staat een tekst waar de kinderen een schat kunnen vinden en dat is in de kamer van de chauffeurs.

Als alle kinderen dan hun schat hebben, hun tas met cadeautjes, bedanken we alle mensen die ons op kamp hebben geholpen en dat is uiteraard ook onze Kroatische leiding. Maar ook het bestuur werd bedankt.

Voor onderweg is er naast brood en drinken ook een snoepdoosje gemaakt door Yvonne die bijgestaan wordt door Rob.

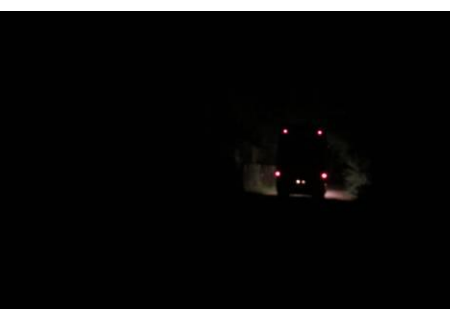
Naast deze snoepdoosjes zorgen zij ook voor leuke aandenkens aan Nederland voor de Kroatische leiding en voor vele bingo prijzen voor de kinderen. Ook maken zij kerstartikelen die we meenemen voor een school in Kroatië die dit op hun beurt verkopen op een kerstmarkt. Met de opbrengst kopen zij altijd iets voor de school. Dank jullie wel!

...en dan is het kwart voor twaalf en tijd om naar de bus te gaan.

Een laatste afscheid, een knuffel voor wie dat nodig heeft, en dat waren er veel. Er waren ook heel wat traantjes 's avonds van kinderen maar ook van de leiding stiekem in het donker zodat niemand het zag. Traditioneel is ook dat de achterblijvers voor de bus gaan staan en zorgen dat hij niet kan vertrekken maar om twaalf uur precies rijdt hij weg over het pad waar hij drie weken eerder is aan komen rijden.

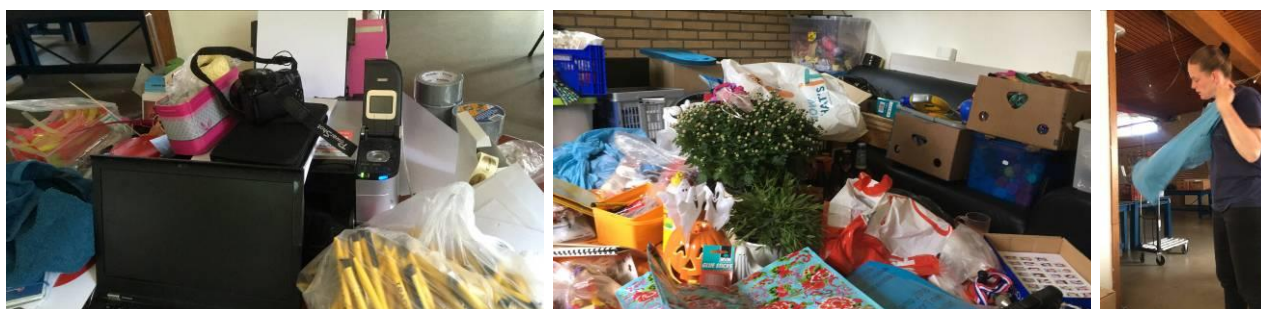
Vrijdag Ja en dan zijn we weer blij met de huidige techniek want na een korte nacht voor de thuisblijvers krijgen we de andere dag allerlei foto's en berichten toegestuurd hoe het onderweg gaat.

En dan de laatste 's avonds om 21.00 uur waar we in Nederland allemaal weer blij om zijn, de bus die op de laatste stopplaats staat. De kinderen zijn allemaal weer veilig thuis en dat is voor iedereen weer fijn om te horen.

In de tussentijd dat de kinderen onderweg zijn wordt er in Ermelo opgeruimd en schoongemaakt. Er zijn vrijwilligers die speciaal terug komen voor die laatste dagen want dat zijn dagen dat we alle hulp kunnen gebruiken. De hele vrijdag wordt er ingepakt en geruimd en de trailer die drie weken op ons terrein heeft gestaan wordt voller en voller. Dankzij Peter en Jolanda kunnen al onze spullen weer terug naar het Westland waar we het bij hen mogen opslaan.

En na ruim een dag hard werken is alles weer spik en span.

Zaterdag Op zaterdagmiddag vertrekken we allemaal weer richting het Westland waar we 's avonds de trailer weer gaan uitruimen. Ook onze eigen auto's moeten allemaal weer leeg en zondag avond ben je dan blij dat je in je eigen stoel zit. Moe maar voldaan, zeker voldaan en weer denkend aan een nieuw kamp.

En als je dan zondag achter je laptop zit, zie je de eerste foto's komen.

Een jongen die zo gelukkig was om twee hoofdprijzen te winnen met de bingo en broer en zus die alle trofeeën uit Nederland op tafel uitstallen om te laten zien aan hun ouders.

Kamp 2017 zit er weer op en dankzij Harold en Janet van de Telgterhoek, die bijna de hele keuken hebben gesponsord, kunnen we weer denken aan kamp 2018.

We hebben bezuinigd dit kamp, op uitstapjes, cadeautjes, prijzen en de activiteiten op het kamp.

De kinderen hebben er niets van gemerkt en ook de leiding had niets op te merken maar op het eten hebben we dankzij deze sponsors niets hoeven bezuinigen. Ook al gingen deze mensen na een week op vakantie, er werd gezorgd dat we ook daarna niets te kort kwamen. We mochten gebruik maken van hun machines en voor het eten voor de laatste twee weken was ook gezorgd.

We hebben koninklijk gegeten Harold en Janet, dank jullie wel!

Maar er waren veel meer mensen die hielpen. Een ijsje van Jeanet v.d. Helm en visboer de Koning uit Rijswijk (werden wel heel lekkere ijsjes hoor, en niet alleen een ijsje). Dimitri en vriendin (collega van Ton) zorgden ook voor iets extra's en ook oud collega's en huidige collega's van Tineke hielpen een handje mee (Ciska, Dineke, Nel bedankt).

En vele vrienden en familieleden die iedere maand een bedrag storten en alles bij elkaar is dat ook een heleboel geld, jullie weten wel wie we bedoelen: dank jullie wel. Ook een bedankje op zijn plaats voor oom Anton en tante Alie en tante Netta die ons ieder jaar financieel bijstaan.

En natuurlijk ook de sponsors die niet met name genoemd willen worden, groot en klein hartelijk dank.

Zo zullen wij volgend jaar een grote sponsor moeten missen, bij deze nog hartelijk dank voor vele jaren ondersteuning en we hopen dat we het volgend jaar zonder jullie kunnen redden.

Zonder jullie allemaal kunnen we dit niet doen en wij hebben jullie in de toekomst nog zo hard nodig want we willen doorgaan, we moeten nog doorgaan. Er zijn nog teveel kinderen die deze vakantie kunnen gebruiken.

Ook Joke en Wim van de Zandkamp dank jullie wel voor jullie ondersteuning en hulp, al 15 jaar lang.

Onze wassers uit Ermelo ook hartelijk dank. Iedere dag werd er gewassen en waren er schone kleren.

We hopen dat jullie door middel van onze nieuwsbrieven een beetje mee kunnen leven met onze tijd op het kamp.

De kans is groot dat we iemand vergeten zijn, vergeef ons het dan maar we zijn blij met iedereen. Ook met de opbouwploeg die ook al jaren meegaat.

Binnenkort vertrekken wij weer richting Kroatië, wat vroeger dan gebruikelijk i.v.m. een huwelijk waar we voor zijn uitgenodigd en u weet het, de reizen die we maken gaan niet uit de pot, die komen voor eigen rekening. We hopen in oktober een nieuwe groep kinderen uit te kunnen nodigen. We hebben al een groep op het oog en we houden u hiervan op de hoogte. Of dit financieel gaat lukken zien we in april dan weer.

Allemaal hartelijk bedankt en tot onze volgende nieuwsbrief uit Kroatië.

Tot ziens en met een vriendelijke groet,

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton en Tineke
www.svsk.nl

Meer SVSK kampnieuws

← [Eerste nieuwsbrief](#) (voorbereidingen)

← [Tweede nieuwsbrief](#) (verslag kampweek 1)

← [Derde nieuwsbrief](#) (verslag kampweek 2)